

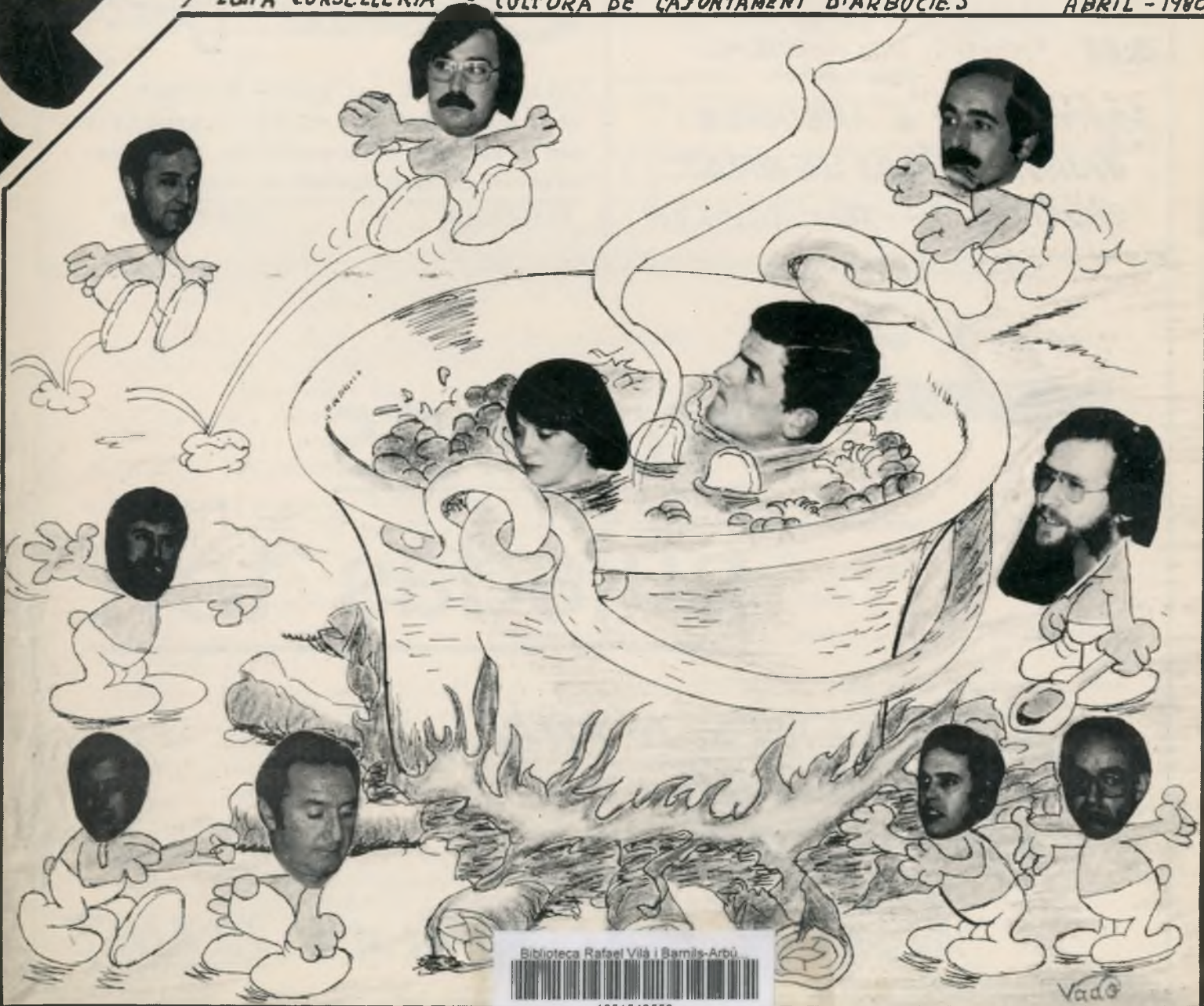
666

SUMARI:

- LA PENYA DELS LLUSCOS.
- LA CANALLA JA COL·LABORA.
- JOSEP TARRADELLAS, L'HOME.
- XERRANT AMB ELS ESCOLTES I GRUP D'ANIMACIÓ.
- ENTREVISTA AMB ELS CAPS DE LLISTA A LES CANDIDATURES DEL MUNICIPI.

EDITA CONSELLERIA DE CULTURA DE L'AJUNTAMENT D'ARBÚCIES

ABRIL - 1980

Biblioteca Rafael Vilà i Barnils-Arbú

1351543558

Vado

CANSA LADERIA

FREDERIC BOSCH

"CASA FEDERICO"

GERMANA ASSUMPTA, 18 - ARBÚCIES

EL NOSTRE

FRANKFURT

PLAÇA DE LA VILA - ARBÚCIES

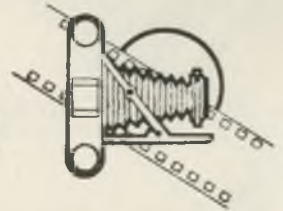
RIBAS I MORJÉ

GESTORIA - SEGUROS - FINCA
Eiximenis, 12-14 - GIRONA

Representant a ARBÚCIES:
JAUME VILÀ i SERRAT
C/CASTELL, 10 - TELF. 86.03.77

FOTO-ESTUDI

Josme

-Des del 1.962, el vostre fotògraf.
Ara, noves instal.lacions Galeria-Estudi per a fotos d'alta qualitat, a més la novetat de foto carnet al moment.

C/. Prat Marçet, 3

ARBÚCIES (Girona)

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 **BLANES**

UN ANY A L'AJUNTAMENT

Amb motiu de fer un any d'ençà de les eleccions municipals "Perxada" ha cregut interessant obtenir dels tres representants que encapçalaven les candidatures que es presentaren el 3 d'abril del 1.979, la seva opinió respecte a aquest primer any de govern.

Per C.U.P.A. ha respost en Jaume Soler i Pastells. Per Centristes de Catalunya U.C.D. en Miquel Canals i Gudayol. Pel G.I.i.P. en Josep Farrarons i Fugarolas.

- *Considereu positiva la vostra tasca dins l'Ajuntament durant aquest primer any?*

J.S.P.- Crec que aquesta pregunta l'hauria de respondre el poble, car ell és l'únic destinatari i jutge de la nostra gestió de govern. A nivell purament personal, puc dir que aquest any ha estat una experiència apassionant i contradictòria a l'hora i en tot moment enriquidora.

Per altra banda i amb el nostre programa electoral a la mà, puc afirmar que en aquest any CUPA ha acomplert una bona part de les seves promeses electorals.

M.C.G.- Sí, des del lloc de minoria en què estem.

J.F.F.- En alguns punts sí, i, en altres per diferents motius, no tant.

- *Ha estat difícil la gestió municipal?*

J.S.P.- Sincerament sí, però erem molt conscients que aquesta nova etapa democràtica municipal no seri gens fàcil i per tant estàvem preparats per superar aquestes dificultats, que ens venen donades per dos factors principals:

-Una Llei de Bases de Règim Local inadequada i restrictiva.

-Els llast dels anteriors Ajuntaments.

M.C.G.- Normal, no obstant molts problemes els hauriem enfocat diferentment.

J.F.F.- Per la nostra part sí.

- *Si tornéssim enrera, i amb la vostra experiència d'ara, acceptaríeu igualment encapçalar una candidatura electoral*

J.S.P.- Rotundament sí.

M.C.G.- Sí, doncs reiterem la nostra oferta de servir al poble, tal com exposàrem en la presentació de la nostra candidatura.

J.F.F.- Pel bé del poble acceptaria altra vegada.

- *Heu pensat en algun moment en abandonar el càrrec?*

J.S.P.- No, en cap moment. Vam contraure voluntàriament un compromís amb el poble d'Arbúcies i pensem acomplir-lo fins al final.

M.C.G.- No, car ens debem a la minoria de votants que ens hi ha col·locat.

J.F.F.- Sí, en molts moments m'he sentit marginat i incomprès.

- *Creieu que el resultat de les eleccions municipals, a Arbúcies, seria el mateix un any després?*

J.S.P.- No m'ha agradat mai la política-ficció; només d'aquí tres anys, amb unes noves eleccions serà possible contestar aquesta pregunta.

M.C.G.- Creiem que seria molt diferent.

J.F.F.- Crec que no. Les eleccions del 20 de Març i d'altres aspectes m'ho fan pensar així.

- *Us heu sentit ajudats per la gent que formava part de la vostra candidatura?*

J.S.P.- C.U.P.A. no és una improvització electoralista, sinó el resultat d'un treball d'equip durant aquests darrers cinc anys; equip que es manté amb la mateixa cohesió i esperit de treball i de servei del primer dia.

M.C.G.- Ens hem sentit ajudats.

J.F.F.- D'alguns sí, d'altres no tant.

- *Us sembla que la gent del poble és conscient del que representa estar dins l'Ajuntament?*

J.S.P.- No pot ser-ne massa en aquest moment, car un sol any de govern municipal no és suficient perquè la majoria del poble - trenqui les barreres creades entre ell i l'Ajuntament, i participi d'una manera o altra amb la gestió municipiopl. Sols a través de la participació i coneixement de la tasca realitzada a la Casa de la Vila els ciutadans s'identificaran o no, conscientment i amb responsabilitat amb l'actuació dels seus representants.

M.C.G.- No del tot, però potser un xic més ara que abans.

J.F.F.- Sembla que cada dia és més conscient; analitza més les diferents actuacions i mesura el que és estar amb majoria o oposició en aquest Ajuntament.

J.S.P.- No hem estalviat mitjans per donar al poble una informació periòdica i completa de l'actuació de l'Ajuntament.

J.F.F.- Crec que l'opinió la va adquirint dia a dia. Són força clares les reaccions de nombrosos sectors del poble.

- *Quina perspectiva de treball veieu pels tres anys de govern que us resten?*

J.S.P.- La perspectiva ens ve donada pel nostre programa electoral que marca amb claredat i detall el que ha de ser la nostra actuació. No cal dir que un cop superada la difícil experiència del primer any, poder ser optimistes en gran manera.

M.C.G.- La que es pot fer des d'una "oposició".

J.F.F.- Convergència ha donat tot el seu suport al nostre grup G.I. i P. Esperem que amb el seu assessorament i amb la col·laboració de tots poder fer una millor gestió pel bé del poble.

- *Quina repercussió pot tenir als Ajuntaments la formació del Parlament Català?*

J.S.P.- Ha d'ésser positiva al màxim. El Parlament Català és una de peces-clau per iniciar la reconstrucció del nostre País. Una de les seves primeres tasques que ha de beneficiar a totes les Entitats Locals de Catalunya serà la confecció i aprovació d'una nova Llei de Règim Local que ha de donar als Municipis l'autonomia que reclamem i necessitem amb urgència.

M.C.G.- Positiva, ja que s'haurà acabat la interinitat i esperem que vindrà el consolidament de l'Autonomia Catalana, i els problemes dels ajuntaments es resoldran de més a prop.

J.F.F.- Molt bona, ja que del Parlament en depèn molt per millorar la gestió, en tots els àmbits, dels Ajuntaments de Catalunya. Llàstima que hi hagi alguns punts no massa clars, sobretot els referents a finances, que ens condicionen força.

Per acabar demanem al batlle, Jaume Soler, que faci una breu exposició de les realitzacions més importants assolides en aquest any.

Resposta:

- Finalització de les obres del repetidor de T.V.
- Adequació del local del Centre de Formació Professional.
- Conversió del C.L.A. Montsolí en Institut Oficial d'Ensenyament Mitjà.
- Municipalització del servei d'escombraries amb l'adquisició d'un camió.
- Servei de vigilància en cotxe-patrulla.
- Rotulació dels carrers en català.
- Adquisició de dos immobles del carrer Sant Jaume...

En quant a obres començades hi ha:

- Parc del "Sot del Palau".
- Confecció del Pla Parcial de la Zona Industrial.
- Estudi de detall del "Camp de l'Oliver".
- Col.lectors i depuradora d'aigües residuals...

TORT - GISBERT - MIRALPEIX

Camprodon, 15
ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
CAFÉ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

TOTS HI TENIM VEU:

L'home és un ésser lliure, però aquest home l'hem de fer tu i jo i tots plegats, amb l'esforç d'avui, de demà i de sempre.

Aquesta llibertat l'hem d'assolir, participant, intentant raonar, informant-nos degudament, suspesant les coses abans de jutjar-les i sobretot abans d'arribar a un veredict.

La institució municipal és la forma inicial de l'organització col·lectiva de la humanitat, és el fruit natural i espontani de l'instint de sociabilitat humana.

El municipi és el bressol de les llibertats públiques des del qual i amb ganes de dia logar i participar, podem satisfer les necessitats i aspiracions de tots els ciutadans - sense distincions, fent del nostre ajuntament i del poble en general una autèntica escola de democràcia.

Com a arbucienca que vaig votar la candidatura unitària i popular igual que una gran majoria d'arbucienca us animo a que continueu tota aquesta tasca municipal que en el seu dia vau assolir i que amb dignitat esteu intentant portar a terme.

Anims i endavant

MONTSERRAT

En el propassat tercer número de Perxada en la Secció d'Esports, ens parla del Campionat de Futbolí, on s'hi fa una breu ressenya del mateix destacant-se l'elevat nombre de participants com també els brillants vencedors del Campionat.

Com a única cosa curiosa en la que deixem de veure, potser per descuit, és la que deixa de destacar que dit campionat fou organitzat i patrocinat per la Penya Barcelonista d'Arbúcies. No voldríem de cap manera molestar el que firma aquella nota, però si que quedariem agraïts ens aclarís el perquè passà per alt de fer-hi constar l'entitat organitzadora, o tal volta és perquè no simpatitza amb la mateixa?

LA JUNTA

Resposta:

Si no vaig posar el nom de l'entitat organitzadora, va ser perquè a l'anar a informar-me no me'l digueren ni jo el vaig preguntar, pensant que l'organitzador era el Bar Torres.

Sento molt l'error i no és pas degut a que no simpatitzi amb la Penya Barcelonista.

JOAN SERRAT

A Arbúcies "Vila jardí del Montseny" s'han fet una pila d'intents de publicacions -sempre amb bones intencions- per al català -ell i la seva cultura- poder redreçar i posar-lo en bona postura.

En temps del franquisme i del riberisme no s'han ben bé realitzat perquè "algú" s'hi ha interposat.

Ara pot ésser que hagi arribat l'hora de la veritat: Ara, sense dictadura definida, ens deixaran posar quelcom a mira?

Ha aparegut una nova publicació, es diu "Perxada" que a pesar d'una única edició a molts ja ens agrada.

Hem de fer que això duri que la castellanitis curi de tots els catalans, del país o immigrants.

JOSEP Mª CASTANYER
(14 anys)

CONCURS PREMIAT AMB
LLIBRES PER VALOR
DE 1.000 PESSETES

GENT D'ARBÚCIES
GENT D'ASTÚCIES
CONCURS Nº 6

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

FOTO JOSME

PREGUNTA Nº 1
ARQUITECTÒNICA

Aquesta porta de
jardí l'has vista
moltes vegades.
Pots dir-nos on és?

PREGUNTA Nº 2 - CULTURAL -

- Últimament en els nostres carrers
s'estan canviant els rètols. Has
observat que molts d'ells són de
dicats a fills d'Arbúcies.
Digues-ne tres.

PREGUNTA Nº 3 - ESPORTIVA -

- El Col·legiat Sr. Pere Canaleta
va començar a arbitrar l'any 1961.
Saps en quina categoria ho fa avui?

- Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'oficina de la Caixa o a la Biblioteca d'Arbúcies.- També les podeu enviar per correu directament a la revista PERXADA. Teniu temps fins el dia 10 de Maig.
- El mes vinent publicarem la solució del CONCURS Nº 6 i el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS Nº 5: El guanyador ha resultat ser la TERESA MONTERO i POL

- Pregunta nº 1.- Carrer Pietat, 41 (Can Xanfaina)
- Pregunta nº 2.- Bacallà amb panses i ous durs.
- Pregunta nº 3.- Futbol, Pesca, Judo, Caça.

ARBÚCIES 12 DONES 13 BRUIXES

L'enaiguament no es pot dir que sigui una malaltia, sinó una mena de melanconia que ni el metge no pot guarir. Es diu que només poden estar-ho les dones i la mainada. Per saber si una persona està enaiguada, s'han de tirar unes quantes gotes d'oli en un plat ple d'aigua, l'enaiguada ha de mirar fixament dins del plat i si les llunes d'oli es trenquen és que ho està.

Una vegada se sap que la tristor(o gelosia en la mainada) es deguda a l'enaiguament, hi ha alguns remeis casolans a fer.

Un d'ells és:

-Fer novena(nou dies), fent amb el dit polze unes creus al front i a cada ull mentre es diu l'oració:

Tres són qui t'han hi pres,
tres són qui et "curaran",
Pare, Fill i Esperit Sant,
si t'han hi pres el matí,
valga'm Déu i Sant Martí,
si és el migdia,
valga'm Déu i la Verge Maria,

si és el vespre,
valga'm Déu i Sant Silvestre.

Per practicar aquest remei cal creure el que es diu a l'oració.

Un altre és:

Anar a la riera i tirar una pedreta a l'aigua el primer dia, dues el segon, tres el tercer i així fins arribar al nové dia, -mentre, la persona que acompanya diu:

Aigua del riu,
aigua corrent,
treu aquest nen de l'enaiguament.

També n'hi ha un altre que potser us agrada més: matar una gallina negra i fer-la bullir força estona fent un suc ben espès, (encara que no quedi del color de les plomes tant li fa), llavors beure'n fins que es quedi tan associat que surti per les orelles. D'aquest no cal que en feu novena, segur que ja no estarà més enaiguat.

QUATRE BRUIXES

LES FURES TAFANERES

Si ens fixem, a Arbúcies cada casa té un renom (motiu); n'hi ha de tots colors: animals, defectes físics, oficis, colors, etc.

Aprofitant el curset de català, hem tafanejat per les cases per desenterrar el seu origen i n'hem tret el que segueix.

Ho encetem amb els que fan referència als animals:

A CAN MERLA: ens han explicat que en "aquell temps" quan acabaven de fer una casa de pagès, li donaven el nom del primer ocell que s'hi apropava. Ells van sentir una merla i ja van quedar batejats.

Així, a tota la gent que hi ha viscut se'ls hi ha enganxat el renom, i quan han baixat a viure al poble, la nova casa també l'ha agafat.

El mateix cas el trobem a: CAL CUCUT, CAL GAIG, CAL RUPIT i a CA L'OCELL(aquests no hi devien entendre gaire).

CAN SARDINA:

L'avi de Can Sardina, de jove, anava a festejar una noia de "Can Marc" i una vegada, tornant del poble, va decidir arribar-s'hi, però abans va deixar el farcell penjat en una olivera. Un home que el va veure, va xafardejar el farcell i, veient que hi portava sardines el va motejar així, i d'aquesta feta sempre més se n'ha dit a "Can Sardina".

Vet aquí un cas tot curiós:

Era guarda forestal, i com que gairebé feia vida enmig del bosc, ell mateix es va buscar un renom que li fos adient. I mireu quin li va agradar: EL SENGLAR

El nostre ahir

A principis del 1.932 va néixer la "Penya Lluscos". Va iniciar-la un grup de jovent, una mica cansat de la vida monòtona que fins aleshores havia portat al "Renaixement arbucienç", domiciliat des de molt temps a cal Xic. Va durar més de tres anys, però la seva vida va ésser exhuberant i moguda; sota la seva acció van dur-se a terme unes activitats fins aleshores inèdites a la nostra Vila.

- Celebració primera i única d'uns Jocs Florals.
- Elecció primera i única de "Mis Arbúcies"
- Representació primera i única d'una òpera (MARINA, d'Arrieta i Camprodon, interpretada pel tenor Felipe San Agustino).

Les tres Festes Majors que va organitzar van resultar senzillament inoblidables, amb envelat a can Cassó i el concurs d'agrupacions musicals escollidíssimes i comptant, sempre, amb una concurrència nombrosa, entusiasta i divertida. Per Pasqua es feia festa grossa: Solien venir "Els Verds" de Mataró o "Els blaus" del Vendrell, que eren, aleshores, orquestrines de primera. Es guarnia l'escenari com si fos una taverna andalusa, on es servien sandwixos i pastes de tota mena, remullats amb cervesa, orxata i, sobre tot, amb mançanilla. La gresca durava fins la matinada, que Déu-n'hi-dó. Tothom tornava a casa amb la butxaca buida.

El Mestre en Lluís Torres i Bosch, va fer un himne; sobre una lletra de Ferrer i Montplet, va compondre un pasdoble que començava així:

Som Els Lluscos, som la penya	per alegres i fer gresca,
més castissa que existeix;	tot Arbúcies ja ens coneix.

i era obligació tocar-lo al començament de la segona part de cada ballada que es feia i tothom es posava dret durant l'execució, excepte, és clar, dels ballaires, que seguien la feina com si treballessin a preu fet. Era de rigor, sempre, l'acompliment dels preceptes escrits al "Catecisme lluscal", escripturats a l'efecte.

Com que no hi havia ball durant les set setmanes de la Quaresma, es feien sessions de "varietè" a les tardes i nits de cada diumenge. Venien cupletistes i ballarines de fora, en l'activitat de les quals hom hi intercalava alguna peça de teatre a càrrec del grup d'aficionats. Per cert que un dels plens més notables va produir-se a l'estrena del "K-Garro encantat" un sàinet de'n Mon Milda que feia pixar de riure: va fer-se molta propaganda oral i escrita i, per a fer-se càrrec de com anava la cosa, heu-vos-ací la transcripció de quatre dels cartells triats entre la renglera que va ésser posada a tota la llargada de la paret on ara hi ha el quiosc de venda de periòdics, a la Carretera:

Rosa, Perica, Matilde,	És el millo que s'esguarda,
Pere, Pep, Pau i Bernat,	d'un riure que no s'aguanta,
vegeu el "K-Garro encantat"	el "K-Garro que s'encanta"
l'obra més gran de'n Mon Milda.	diumenge que ve a la tarda.
El "K-Garro encantat"	Deixa't de fumar el cigarro
és un gran disbarat	i la gabardina penja:
i el mortal que l'ha vist	vina a veure el gran "K-Garro"
mai més sap estar trist.	que s'encantarà diumenge!

Tal com resta dir, va cudir-hi molta gent, tanta, que va esgotar-se el taquillatge. A més de l'èxit que pertocà a l'autor, va plaure moltíssim la interpretació del convilatà en Joan Llorella i Pasqual.

Va ésser degut a la política i a la poca resistència dineral, que la Penya va acabar la corda. Va agafar un refredat d'armilla a l'entrada de l'hivern i no va haver-hi altre remei que tancar les portes. Un dijous al vespre va fer-se'n l'enterrament sota el cant del seu himne i a base d'una processó d'atxes enceses que va recórrer tot el carrer de Camprodon i el de Magnes. Va morir com les noies de servei: pobra, però honrada. L'únic deute que havia quedat penjat, quaranta-tres pessetes a can Ferragut, va pagar-lo la darrera junta que va saldar-lo religiosament.

Sic trànsit mundi.

UN QUE HI ERA

salut publica

ELS ANTIBIÒTICS

El descobriment de substàncies que poden actuar davant d'organismes que són patògens per a l'home ha suposat un gran avenç en la història de la medicina. Malalties infeccioses en altre temps, avui es poden guarir per mitjà d'un tractament antibiòtic adequat. Com és ara el cas de la neumonia, tuberculosi, etc.

Els antibiòtics tenen indicacions precises, i no s'han de prendre fora d'aquests casos. Diguem, a grosso modo, que cada antibiòtic és eficaç davant d'un germen determinat, i que s'ha de donar durant un temps que pot anar de 7 a 10 dies, DOSIFICANT-LO BÉ. Això ve determinat pel temps que l'antibiòtic roman a la sang.

S'han de prendre medicaments només quan els recepta el metge, durant els dies que senyala el metge, i repartint bé les preses durant el dia. Això és molt important, amb la finalitat de no crear resistències als antibiòtics, i la gran majoria de la gent no sol FER-HO BÉ.

Un dels problemes més seriosos que troba el metge actualment és la resistència que s'està creant als antibiòtics, tot per la mala utilització que se n'ha fet, tant per part del malalt com del mateix metge a vegades. Problema aquest que obliga a una nova investigació amb la fita de trobar antibiòtics que puguin guarir les infeccions. S'accentua més als hospitals on s'han arribat a produir vertaderes epidèmies per gèrmens en front dels quals ja no és possible de trobar-hi cap antibiòtic.

Resumint:

1er) Cal prendre antibiòtics només i exclusivament per indicació mèdica.

2on) Hi ha quatre presentacions: injeccions, xarops, supositoris i pastilles. També hi ha l'error estès que només les injeccions són antibiòtics.

3er) Quan el metge n'indica l'utilització, s'han de repartir bé les preses durant els dies indicats, amb la finalitat d'aconseguir el guariment i evitar possibles resistències.

4at) En el cas de no haver-hi cap mena d'infecció, la presa de medicaments serà perjudicial.

5è.) No està indicat de prendre'n en casos com: grip, costipats, xarrampió, rubeola (la rosa), varicela (varola borda), galteres o en general infeccions pròpies de la infantesa.

6è.) La idea, tan estesa, que prenent antibiòtics durant 1-2 dies es pot prevenir una infecció greu és irrònia. En la majoria dels casos és perjudicial, ja que destruiria gèrmens menys nocius, permetent el desenvolupament d'aquells que són més nocius i davant dels quals els antibiòtics són menys eficaços.

THE SERVE'S NEW COMPANY.

PINZELL, CISELL I MARTELL

La sirena de Ca l'Ayats ulula assenyalant el migdia,..i, al moment, jo et veia pel Cas tell pujar brut i ganut cap a Can Samora a on estàs a dispesa; t'espera el plat calent a la taula i després altra vegada al taller de carrossar, però jo sé que el teu pensament emmusat transforma l'autocar en pètries-formes-voluminoses-de-majordona-de-Sant-Narcís que avui senyoreja mejestuosa al Passeig Arqueològic de Girona.

La mà de pintor, en tota la seva grandesa signa l'incipient obra exposada en col·lectiva local per festes-majors-i-aplecs-de-capella i vaticina extravagància que, aupada per marxant enginyosos et fa figurar al mig d'afamats artistes del Principat.

Pep, ara viu per Llémana colgant pedres esculturades pels camps, però segur que et records d'Arbúcies i dels Serafins que tu amb en Manel Rotllat havies creat i dirigit garnit de frac i espadenyes de salt de llit.

ZUM ZUM

Dr. ANTONI RODRIGUEZ

TUTUTS

LES FONTS FINANCERES DE LA GENERALITAT

L'article 44 de l'Estatut regula i limita les fonts financeres de les que disposarà la Generalitat per finançar el seu funcionament i els serveis que hagi de prestar (tant propis com traspassats). És impossible, donat l'espai disponible, fer un comentari, per breu que sigui, de tot l'article. Avui ens limitarem a especificar quines són aquestes fonts. En els propers números continuarem amb el comentari.

Seguint, o millor copiant l'ordre establert en l'Estatut, que per altra part no implica res, tenim que la hisenda de la Generalitat es constitueix amb:

- 1- Els rendiments dels impostos que la Generalitat establirà.
- 2- Els rendiments dels impostos cedits per l'Estat en aprovar-se l'Estatut, (contemplats en la Disposició addicional sisena de l'Estatut), i de tots aquells la cessió dels quals sigui aprovada per les Corts de Madrid (només són cedits els rendiments).
- 3- Un percentatge de participació en la recaptació total de l'Estat per impostos.
- 4- El rendiment de les seves pròpies taxes.
- 5- Les contribucions especials que estableixi la Generalitat.
- 6- Els recàrrecs sobre impostos catalans.
- 7- Ingressos procedents del Fons de Compensació Interterritorial, si s'escau. És a dir, aquesta font de recursos només ho és en potència, perquè depèn de la interpretació que es faci de les funcions d'aquests recursos i el sistema que s'adopti per la seva distribució.
- 8- Altres assignacions a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat.
- 9- L'Emissió de deute i el recurs al crèdit.
- 10- Els rendiments del patrimoni de la Generalitat.
- 11- Ingressos de dret privat; legats, donacions i subvencions.
- 12- Multes i sancions en l'àmbit de les seves competències.

El contingut definitiu d'aquest article ha variat relativament poc respecte del contingut previst en el projecte de Sau. Són tres els punts modificats. L'apartat 2 va ser modificat parcialment, encara que ha estat una modificació intrascendent. L'apartat 6, era més concret en el projecte de Sau, però en el text definitiu ha guanyat més àmbit d'aplicació. La modificació important ha estat en el punt 3 de la llista anterior. És molt discutible si hem guanyat o perdut amb el canvi. En el proper número ho discutirem.

XAVIER GUELL

tot xeccant

ESCOLTES I GRUP D'ANIMACIÓ

D'un temps cap aquí, a Arbúcies s'ha anat perdent l'afició per l'excursionisme. Ara sembla que vol fer una revifalla!

En Nofre, en Terri, la Montse, en Quico, en Tort, la Conxi, en Font, en Jorbo,... tota aquesta trepa estan agafant la mainada pel seu compte i sembla que en tenen ganes de que la idea vagi endavant.

- *Quins són els vostres objectius?*

Distreure els nanos, fer-los-hi conèixer la natura, iniciar-los a l'excursionisme, que aprenguin a valer-se per si mateixos i ensenyar-los a conviure amb els altres.

- *Ens parleu de la canalla, la vostra tasca va adreçada exclusivament a ells?*

Sí. I també als que se sentin nens. Vam intentar de fer-ho amb jovent, però no han respost en res. Que es fotin!

- *Teniu alguna seu?*

De fet ens trobem al Casino. L'Ajuntament ens ha ofert els soterranis de "Cal Rapairet", però hi ha feina llarga a deixar-ho en condicions... ens falta un cop de mà!.

- *I potser també una mica d'empenta oi?. Amb quin material compteu?*

Només disposem del material dels escoltes, i tots els nanos es portes trastos de casa seva (olles, cassoles. El trasllat mateix el fem entre els pares i nosaltres).

En quant a la qüestió econòmica l'Ajuntament ens hi ajuda; ha pagat els fulles de subscripcions, i també ens ha dit que davant un possible dèficit ens el cobriria. A les excursions també es fa un preu d'acord amb allò que es pot gastar. La Caixa també hi ha col.laborat cedint-nos el local i subvencionant els programes de l'audiovisual.

- *Heu tingut contactes amb els pares?*

Per la primera sortida, al Crous, ens vam trobar tots plegats. De tota manera pensem reunir-los de nou, de cara a les pròximes sortides.

- *Com les veuen aquestes sortides? Us fan costat?*

Sí, n'hi ha molts que sí. I també n'hi ha que ens els envien com a guarderia. Sí, és veritat, per a molts els va bé que els fills vagin a passar un dissabte i un diumenge divertit, i de pas ells també queden tranquils.

Alguns creuen que els convé canviar d'aires.

- *A la darrera sortida de la Vileta vau demanar a en Martí Boada de l'Escola de la Natura que ensenyés als nanos a conèixer el seu entorn. Com va anar aquesta iniciativa?*

No van respondre tal i com esperàvem. Potser no es va fer en el moment adequat, o qui sap si enfocat d'una manera més atractiva hagués tingut més bona acollida... perquè tam poc hem d'anar a buscar una conferència!.

- *De quina edat són la quitxalla que us segueix?*

Doncs mira! N'hi ha de nou a catorze anys, i això fa que ens trobem amb un salt molt gros, ja que els agradan coses ben diferents.

amb...

- Heu pensat amb la possibilitat de fer dos grups d'edats diferents?

Sí, però això suposa molta més feina; fins i tot els pares ens han de manat que n'agaféssim encara de més petits, però llavors ens representaria sinó cada setmana, gairebé sortir cada quinze dies!. També voldrien que ens els enduéssim de colònies... Si trobem més gent que hi col.labori... se'n pot parlar

- De la primera sortida al Crous a la de la Vileta, quines diferències hi vau notar?

El Crous va representar per molts la primera nit fora de casa, i cal dir que anaven una mica desorientats; en canvi a la Vileta de seguit s'hivaren sentir com a casa seva, tot i que l'organització va fallar una mica pel fet de ser un grup molt més nombrós (prop de vuitanta) que en el Crous (trenta), en la primera va anar molt millor la col.laboració de tots plegats.

- A part de les excursions, que més heu fet?

Vam preparar uns jocs a la Plaça de la Vila un diumenge a la tarda, però potser ho vam fer massa a la corre-cuita i no se'n varen assabentar gaires.

També hem passat els audiovisuals de "la Vileta" al local de la Biblioteca (29 de març).

- I, quina propaganda feu?

Normalment fem fotocòpies i les portem a les escoles perquè les reparteixin, però com que ens hem trobat que no hi han posat massa interès procurem escampar-les arreu.

- En la darrera sortida es va escaure que molts nanos tenien exàmens. Ho teniu en compte això?

Ens va passar un xic per alt, tanmateix cal pensar que anem molt lligats amb el lloguer de les cases de pagès i hem d'aprofitar els dies que estan lliures.

- Quines activitats penseu dur a terme de cara al bon temps?

A la Pradella (sortida programada pel 12 i 13 d'abril) volem ensenyar-los-hi cançons... Ara! per això necessitem algun animador, guitarrista... Apa qui s'hi apunta?

- I a part de les excursions, què penseu fer?

Per l'u de maig vindrà en Pep Saltimbanqui i Bocoï, per fer una mica de gresca; i el que tenim moltes ganes que vingui és en XESCO BOIX, ara no sabem la data. Una de bona!: Una bicicletada i una cercavila preparada per la mateixa quitxalla.

TOTHOM HI ÉS CONVIDAT A PARTICIPAR I DONAR-NOS-HI UN COP DE MÀ!!

CARME COLL - GLORIA FONT - MAITE GISBERT

cultura, *cultureta,* culturassa

REFLEXIÓ POSTQUARESMA

Quin bleix d'engoixa exhala
el món, freturós de pau i xop
de llàgrimes i de sang.

Quin doll d'intrigues sinistres
s'apodera de la humanitat.

Quin plany retruny, roent,
dins la consciència benigne.

Ai, que una altra quaresma
pot caure estèril i fosa
en la fosca buidor del temps!

Quan l'Esperit, amb veu de foc
prosegueix la seva crida,
i l'home és botxí per l'altre home
en lloc de ser-ne un amic,

i arbora amenaces punyents
i lluïssors d'espases malignes,
i el vent de l'odi estremeix
tots els signes de la dignitat.

Ai, quan s'esfuma el ressò sagnant
del plor més greu de la història,
en aquella nit de païra
sense músiques ni cançons,
de l'hort de les Oliveres!

J.H.F.

Patrocinat per Dinamització Cultural Bi-
blioteques de "la Caixa" i en els locals
de la biblioteca:

-Divendres dia 25 d'Abril a 2/4 de 10 del
vespre conferència sobre:

"Evolució de la Sardana" per Jordi León

-Dijous dia 1 de Maig a les 11 del matí,
Festival Infantil:

"Olla de Grills" pallassos per Pep Saltim
banqui i Bocoï amb el -
professor CARBASSÓ.

-Dies 7,8 i 9 de Maig a 2/4 de 10 del ves-
pre, Curset de floristeria:

1) "Cultiu de plantes de Jardí"

2) " " " " d'interior"

3) " " " " bonsai" per Isabel
Bovet (del servei de
Parcs i jardins de
Barcelona).

- Dimarts dia 20 a les 10 del vespre, con-
ferència sobre:

"Administració local. Recursos i competèn-
cies" per Máximo Loizu.

LES ASSOCIACIONS DE PARES

El dia 28 de Març, tingué lloc a la Casa de Cultura, la conferència:
"Les Associacions de Pares. Participació a l'escola", a càrrec de R. Plandiura,
advocat i organitzada per Biblioteques de la Caixa "Dinamització -
Cultural".

Amb una escassa assistència de públic, malgrat l'interés del tema, el conferenciant -
desenrotllà al llarg de la seva xerrada els seus diferents aspectes, des del jurídic al
pedagògic.

R. Plandiura enumerà en primer lloc, les funcions i els camps d'actuació de les Asso-
ciacions de Pares en els diferents tipus d'escola, tot remarcant la importància que l'es-
cola sigui oberta de manera que els diferents estaments, mestres, alumnes, associació, -
estableixin una estreta relació en el seu entorn pròxim: família i poble.

Féu una valoració comparativa de la Llei de Centres Docents, aprovada darrerament per
les Corts Espanyoles i acabà suggerint idees pràctiques de les Associacions en funciona-
ment: reunions trimestrals mestres-pares, escola de pares, butlletí informatiu, xerrades
i conferències, festes, etc.

què hi ha de teatre ?

El grup escènic del Centre Parroquial té el gust d'anunciar-vos per les properes dates del mes de maig (dates que es concretaran en programes a part), i en motiu del primer centenari del naixement de Josep Mª Folch i Tottes, la rondalla escenificada en tres actes "La ventafocs", de l'esmentat autor, que ara fa vint anys va obtenir un ressonat èxit a la nostra vila. Enguany, l'equip del Centre, ha preparat amb molta il·lució aquesta obra, fent un gran desplegament de vestuari, perruqueria, decorats, lluminotècnia, música, etc., esperant que sigui de l'agrado de tots vosaltres. Oportunament apareixeran programes a part.

"LA VENTAFOCES" de Josep Mª Folch i Torres
Poncellina..... Mercè Iglésias
Vellota Maria..... Marta Martí
Florinda..... Rosa Mª Bayés
gira-sol..... Montserrat Cortada
Roserblau..... Margarida Pelegrí
El Príncep..... Albert Mañé
Guiu..... Ramon Coll
Badinet..... Jordi Riumalló
Fidel..... Anton Sansa
Pepona..... Eulàlia Pibernat
Noble 1er..... Josep Lluís Rubio
Noble 2on..... Ramon Cortina
Director..... Josep Riumalló
Apuntador..... Ramoneta Arimany
Coreografia..... Anton Sansa i Pepi Casanova
Música..... Manel Juny
Llum, decorats, tramoia: els col·laboradors habituals del Centre.

A l'ensens aprofito per a dir-vos que el Centre és una entitat oberta a tothom, independentment de qualsevol ideologia política i que, si algun cop hem alterat un programa, o suspès temporalment una obra prevista en principi, ha estat per una causa de força major. En ésser un grup d'aficionats, en el Centre qualsevol petit problema és suficient per a canviar un projecte. I ja per últim voldria fer una crida als aficionats al teatre en general i al jovent en particular perquè reneixi en ells l'afecció pel teatre. Espero que no deixeu caure en sac buit la meua crida.

Albert Mañé
PRESIDENT DE LA SECCIÓ DE
TEATRE DEL CENTRE PARROQUIAL

EL LLENGUATGE POPULAR

-Iniciem amb aquestes ratlles una sèrie de comentaris breus referents al nostre llenguatge popular. Hem d'aclarir que no pretenem donar des d'aquí lliçons de català, entre d'altres raons perquè no és el lloc adequat per fer-ho. La nostra intenció és contribuir a fer un llenguatge popular més correcte.

CANALLA i MAINADA

-En el diccionari hi tenim les paraules CANALLA i MAINADA, que són sinònimes, és a dir que tenen pràcticament el mateix significat. Aquestes paraules normalment les fem servir quan ens referim al conjunt de criatures d'un col·legi, d'una casa, etc. A la comarca de la Selva i més concretament al nostre poble, ens servim potser més de l'expressió CANALLA, de la mateixa manera que en d'altres llocs fan servir més la paraula MAINADA o fins i tot XICALLA i QUITXALLA, que són igualment correctes. Això vol dir que segons les característiques lingüístiques d'algunes comarques, disposem de paraules amb formes diferents, però que totes conserven el mateix sentit.

-El que d'alguna manera hem d'evitar és pronunciar o escriure castellanismes com "els crios" i "les cries", quan parlem dels infants menuts.

-Cal recordar doncs, que podem dir: "la mainada o la canalla és al carrer", "els nens i les nenes són al col·legi", etc., però no: "els crios són a jugar".

J. AULEDAS

ASSOCIACIÓ COMARCAL
PRO-DEFICIENTS
"MONTSENY-GUILLERIES"

Estem potenciant el taller-ocupacional "MONTSORIU" per als alumnes del Col·legi Especial "Jesús Infant" que ja sobrepassen l'edat escolar, amb col·laboració i suport econòmic per part del SEREM.

En el local de l'Institut Montsoriu hem iniciat experiències de treballs amb fang, amb llana, amb guix; treball de reparació de mitjons; treball amb bosses de confits per bateigs...

En un local del pati del Col·legi hem posat en marxa una petita granja de conills. Val a dir que les primeres conilles que hem entrat han estat cedides gratuïtament per en Ramon Aregall. Agraïm aquest gest desinteressat i que ha estat decisiu per fer realitat aquesta iniciativa.

Fem una crida a particulars i a Empreses per si tinguessin alguna feina que poguéssim fer, que es posin en contacte amb la Junta per parlar-ne i estudiar possibilitats.

És amb aquesta consciència i preocupació responsable de tots plegats que anirem fent aquesta obra social en bé dels deficients de la nostra comarca.

LA JUNTA

DADES DEMOGRÀFIQUES (per J.B.C.)

MARC 1980

Casaments: 5.- Ramon Recarens i Masferrer i Mª Teresa Tort i Soms; Joan Vilà i Bayé i Mª Carme Vilamala i Ferrer; Antoni Casals i Bonfill i Mª Dolors Muntal i Pagespetit; Josep Masó i Xamari i Carme Mollera i Ribera; Jordi Ferrer i Teixidor i Carme Talleda i Pujolràs.

Defuncions: 4.- Adela Bornes i Ros; Isidre - Carós i Canaleta; Ramon Llimargas i Codina; Carme Julià i Cantal.

Ara fa cent anys: (Març 1880)

Baptismes: Tretze

Casaments: dos

Defuncions: Catorze

RESULTAT DE LES ELECCIONS

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Partit Socialista Unificat de Catalunya P.S.U.C.	82	vots
Partit dels Socialistes de Catalunya P.S.C. - P.S.O.E.....	268	"
Convergència i Unió	1145	"
Nacionalistes d'Esquerra	66	"
Unitat Comunista	6	"
Esquerra Republicana de Catalunya E.R.C.	172	"
Partido Socialista Andaluz P:S.A.	12	"
Fuerza Nueva	25	"
Unitat pel Socialisme	18	"
Centristes de Catalunya CC-UCD	275	"
Solidaritat Catalana	34	"
BEAN - Unitat Popular	13	"
TOTAL VOTANTS... 2.140	VOTS EN BLANC I NULS...24	VOTS VALITS ... 2.116

JOSEP TARRADELLAS I JOAN, L'HOME

de Rafael Vilà i Barnils

Nascut a Cervelló (Baix Llobregat) l'any 1.899, l'actual president de Catalunya n'ha fet, ara vuitanta-u. Li ha pertocat el número 114 de la llista presidencial del nostre país, i li correspon el tercer entre aquells que hi han passat a partir de la nova renaixença: (Macià, Companys, Tarradellas).

Membre fundador del grup nacionalista "La Falç" fou el primer secretari general de l'Esquerra Republicana de Catalunya a l'hora de la seva fundació l'any 1.931, i, en proclamar-se la República, elegit diputat al nou Parlament. Després dels fets d'octubre del 1.934 va ésser processat i empresonat fins el 1.936 i, en ésser rehabilitat el govern autòmic degut al resultat de les eleccions del 16 de Febrer, va passar a exercir el càrrec de conseller de Serveis Públics, i, més tard, el de Finances, fins a la fi de la guerra civil. Des de França, on s'havia exiliat, fugí a Suïssa per eludir l'extradició sol·licitada pel franquisme. En tornar a França després de la conflagració mundial, va rebutjar un ministeri al govern de la República, però va acceptar, en canvi, de mans de l'emporданés en Josep Irla i Bosch, eventual president de Catalunya des de l'afusellament de Lluís Companys, el traspass de funcions al seu favor, que tingué lloc a Mèxic el 7 d'agost del 1.954. Després de la formal acceptació, s'apostentà de nou a França i va domiciliar-se a Saint-Martin-le-Beau (Orleanès). Des d'aleshores a la mort de Franco, la seva actitud va ésser només vigilant i passiva, fins que al 1.976 va sentir-se cridat a l'acció i va establir contacte amb els homes que havien passat pel perill de fer política a l'interior i, en defensa de la legitimitat del càrrec que ostentava, va anar a Madrid per a entrevistar-se amb el Rei i amb el president Suárez, a l'objecte de decidir el seu retorn a Catalunya que tingué lloc el dia 23 d'octubre d'aquell mateix any. Barcelona va fer-li una rebuda memorable, tal com correspon al retrobament d'un president i el seu poble. La seva presència va ser legitimada nomenant-lo President de la Generalitat per designi reial.

La tasca de Josep Tarradellas i Joan a partir dels tres anys llargs de la seva nominació, és de tothom coneguda. Demòcrata convençut, enamorat de Catalunya, gat vell en política, ha sabut mantenir viu i permanent el contacte amb els representants de totes les tendències i, un cop assessorat, ha marcat tossudament el camí, ben segur de que tot allò que hom guanya avui, ha de constituir demà, un millor punt de partida per a noves reivindicacions, car el temps, que no passa en va, varia continuament la panoràmica: pensem en l'enemistat quasi nacional que va promoure l'obtenció de la nostra autonomia l'any 1.932, i comparem-la a l'actual sentiment d'emulació que la d'ara mereix a bona part de les regions espanyoles. Els quaranta anys de dictadura i la posterior presència del Rei, de Suárez i de Tarradellas a l'escena nacional, han fet possible l'actual modificació que es produeix, cal tenir-ho en compte, amb la total complença d'Europa.

Si la política resulta sempre dolenta quan la fan els altres, i bona en canvi, quan nosaltres la fem, no aconseguirem mai cap èxit que valgui la pena. Cal tenir el coratge i la fe que sempre ha tingut vers Catalunya, en Josep Tarradellas i Joan, el 114 President de la Generalitat històrica.

Que Déu ens en doni un de semblant, per a atorgar-li el número 115!.

ESPORTS

JUDO

Hola Arbuciencs, uns dels components del club de Judo volem posar-vos una mica al corrent d'una de les activitats que es va portar a fi el diu menge dia 23 de Març a CERET, prop de Perpinyà.

Una colla de 28 judoques junt amb 47 acompanyants, va sortir d'Arbúcies, a les 8 del matí, disposada a combatre amistosament amb els components del Judo Ceretà.

Era mig matí quan després de rebre la venvinguda d'uns nous amics, ens posàvem els quimonos i sortíem a les lones per a entrenar-nos i així poder combatre seguidament, cadascú amb el seu respectiu contrincant. Tots preparats? Sí, bé doncs endavant, sense por. Vàrem fer el que vam poder i saber, ja que els qui teníem al davant portaven un bon entrenament. Uns, els més petits eren, per un general, cinturó blanc, groc, carbassa; els altres, els nois i noies de 12 a 15 anys, podien lluir el cinturó blau, verd i també algun de negre.

Però no patiu, no vàrem quedar pas malament, uns vam guanyar i d'altres vam perdre. El més important va ser que tots vàrem lluitar.

Eren les 12, estàvem cansats i teníem gana, car això no va ser cap problema perquè tots, ceretans i arbuciencs, hi havíem pensat. Després que els dos grups contrincants ens lliuréssim el trofeu, ens proposàrem anar a dinar als afores del poble i, en veritat, ens va semblar bé. Anem-hi, pujem tots a l'autocar. Entre el que ens donaren i el que portàvem n'hi va haver prou. La veritat no haguéssim estat capaços de tornar a combatre, per això es va decidir de tornar al poble, seure'ns en un cafè i, ja no quedava res més que acomiadar-nos i tornar a Arbúcies.

Adéu Ceratans, fins un altre

MARINA i d'altres

CAMPIONAT DE BILLAR INDIVIDUAL

El final del campionat de billar, es celebrà el dia 13 d'aquest mes a partir de 2/4 d'11 del vespre.

Final	3 ^a	M. ROBAU	amb	LL. VILA
"	2 ^a	J. CHICO	"	R. RAURELL
"	1 ^a	E. SERRA	"	LL. OSLER

Campions:

1er.	E. SERRA	.....	4	caramboles
2on.	J. CHICO	.....	8	"
3er.	LL. VILA	.....	9	"

JOAN SERRAT

ESPORTS

TAL COM ÉS EN ...

PERE CANALETA.

Si Arbúcies té un esportista que no necessita presentació, aquest no és altre que en PERE CANALETA I ARGEMÍ, nat el 3 de novembre de l'any 1.943, casat i amb dos fills, tapisser de professió i àrbitre de vocació. Coneguéssim per tots, polèmic i criticat - per molts, però nomé gràcies al seu esforç s'ha obert camí en aquest difícil i embolicat món de l'arbitratge, i així ara el tenim arbitrant per la Segona Divisió. En Pere ha dirigit 824 partits en els 19 anys que porta dins el col·legi d'àrbitres, dels quals 119 són de categoria nacional, essent 51 d'ells de Segona Divisió, lloc on va arribar l'any 1.977, després d'estar cinc anys a Tercera Divisió.

- *Pere, perquè vares dedicar-te a l'arbitratge?*

Quan en Francesc Casanovas era preparador dels equips infantils del CDA sempre tenia problemes per trobar àrbitre, fins que jo els ho vaig solucionar, arbitrant-los tots els partits. Com que cada dia m'agradava més, vaig dedicar-me de ple a l'arbitratge, cosa que no me'n penedirxo pas.

- *Els àrbitres sou molt criticats, és veritat que feu guanyar a qui voleu?*

Crec que seria més difícil fer guanyar a un club que arbitrar el mateix partit, ja que se'ns veuria massa el "plumero".

- *Algun club ha intentat comprar-te?*

No, mai, i n'estic orgullós, perquè em veuen amb la suficient personalitat per no venir amb aquestes històries si és que mai han existit.

- *És veritat que per pujar de categoria s'ha de tenir uns bons padrins?*

Com la pregunta que m'has fet abans, és només comentari d'aficionats.

- *El problema arbitral és molt greu. Creus que canviant l'actual sistema del Sr. Pla za per un de més democràtic se solucionaria? o potser és degut a la manca de bons àrbitres?*

Més que degut a la manca de bons àrbitres o de l'actual sistema, el greu problema arbitral, es perquè en cada partit hi ha en joc uns interessos econòmics en els que, desgraciadament tots els clubs hi estan interessats.

- *A què aspireu dintre l'arbitratge?*

Vaig tenir un sàdic concell d'un àrbitre veterà, en el sentit que les aspiracions dels arbitres, havien de ser mantenir la categoria, puig així si pots pujar tens una sorpresa molt agradable i no et desmoralitzes en cas de no fer-ho.

En Pere és un esportista de cap a peus, com ens demostra el fet que durant 9 anys, fos l'entrenador dels equips infantils i juvenils del CDA, però desavinències extra-esportives amb la junta directiva del club, sembla ésser que varen alleugerar el seu cessament del càrrec, quan ningú podia negar-li la seva total dedicació, i la prova és que entre infantils i juvenils aconseguissin 3 campionats i 5 sub-campionats, i proveint el primer equip d'alguns jugadors. En els últims cinc anys de dirigir els juvenils, va aconseguir uns importants èxits com ens demostra el fet d'haver jugat 202 partits guanyant-ne 126, empatant-ne 29 i perdent-ne només en 47. ¡¡Quins temps!!

Bé amics, com que la personalitat d'en Pere és prou interessant, i la xerrada amb ell s'allarga quasi bé el doble de l'espai que tenim assignat, si us sembla continuarem l'entrevista el mes vinent.

JAUME SUREDA

NENS I NENES!

"EL LLOP I LES OVELLES"

Era una vegada una masia que hi vivien dos vaillets. Un es deia NEN i l'altre NAN. El pare els va dir: "Nen i Nan, aneu a pasturar el ramat. En Nen li va dir a Nan: "On hi anirem a pasturar les ovelles?"

- "podríem anar al prat de la Roca Grossa".

- "D'acord Nan, va dir en Nen."

Però els dos vaillets no sabien que per allà hi havia un terrible llop.

- "Bé Nen, ja que hem dut les ovelles fins aquí, ara podríem descansar una estona".

Quan s'adormiren va sortir el llop i en Nan que se'n adonà va avisar el seu germà, i fent un bot tots dos alhora exclamaren: "PER CENT MIL DIMONIS ESCUATS!!!", i van córrer cap a casa amb el ramat.

Al cap d'uns dies el pare, rialler, els va dir: "Aneu a pasturar les ovelles al prat de la Roca Grossa", però en Nen i en Nan tots dos a la vegada van contestar:

- " PER CENT MIL DIMONIS ESCUATS!, això no pare".

GREGORI PARRA I PERICHE

(8 anys)

EMBARBUSSAMENTS

- A quin tinter té tinta en Ton?, en Ton té tinta a ton tinter.
- A pi xic escala no cal i si cal du-li.
- En Llopis i el Llepès em van fer un - bagul, en Llopis la tapa i en Llepès el cul.
- "Si tu gusto gustara el gusto que gusta mi gusto los dos gustaríamos el mismo gusto, pero como tu gusto no gusta mi gusto los dos no gustamos el mismo gusto".

XAVIER MIRALPEIX i REGAS
(11 anys)

Una caseta blanca
que s'obre i no es tanca.

Anna Illa

Una mica d'humor

L'ÚLTIM GOL ...

(Conte de futbol)

Una vegada hi havia un futbolista que es deia Camamilla.

El diumenge vinent havia de jugar el de la màxima contra els eterns rivals i en una tertúlia d'amics, va apostar un sopar, que faria més d'un gol.

I arribà el dia del partit, però aquella tarda la desgràcia perseguia el pobre Camamilla. Tenia una inspiració fatal! Tot ho fallava!... El públic xiulava i cridava indignat: "Burro!", "Dolent!"

Sentint aquelles protestes a en Camamilla se le crispaven els nervis i errava gols - cantats.

Estava desesperat... Perdia el sopar, la fama i la dignitat...

Tota la gent cridava contra d'ell...

A la mitja part, en un racó dels vestuaris, el futbolista plorava de ràbia la seva - dissort i amb les mans al cap i en uns moments de desvari va cridar:

"Maleïda sort! Em donaria al dimoni per poder marcar tan sols un gol!"

Ensumà una bafarada de sofre i se li presentà en Banyeta, amb unes sabates a les mans.

"Aquí sóc per satisfer el teu desig... Calça't aquestes sabates que tenen una gran virtut... Amb elles faràs els gols que voldràs!"

I allargant-li un paper i un bolígraf li va dir:

"Només m'ha de signar aquest document".

A la segona part, en Camamilla, transformat com per art de màgia, semblava un altre. Marcava gols impossibles!

El públic, que abans el protestava i el xiulava, ara l'aplaudia meravellat de les seves filigranes, mai vistes...

Un defensa contrari, veient-se impotent per frenar les seves embestides, amb tota la mala intenció, va fer-li una traveta i en Camamilla va caure amb tan poca fortuna que foren inútils totes les assistències - del massatgista i del metge del poble...

El futbolista es moria, quan, justament, més resplendent era el seu triomf!

En uns instants de reacció va alçar la - vista i davant seu va veure en Banyeta, rient de content, ensenyant-li el document i reclamant el que li pertanyia.

Llavors, en Camamilla, veient a prop la seva perdició, va adonar-se que encara - duia calçades les sabates endimoniades, alçà la cama i fent un esforç suprem, donà un xut, tan encertat i potent, al "pan - dero" d'en Banyeta, que com una pilota, - sortí disparat pels aires anat a caure de dret, dins la porta de l'infern.

Una colla d'angelets que miraven el futbol des de dalt d'uns núvols, entusiasmats per aquella bona jugada, saltant d'alegria i picant de mans, cridaven:

- Gol!, Gol!, Gol!!!

... I en Camamilla, satisfet, va aclucar els ulls i va fer l'últim badall...

Que Déu el tingui a la Glòria!

RAMON FERRER I MONTPLET

MONSENYOR ROMERO: BECKETT AL SEGLE XX

El temps i el gran oceà els separen físicament però l'esperit d'ambdós no és pas tan distant.

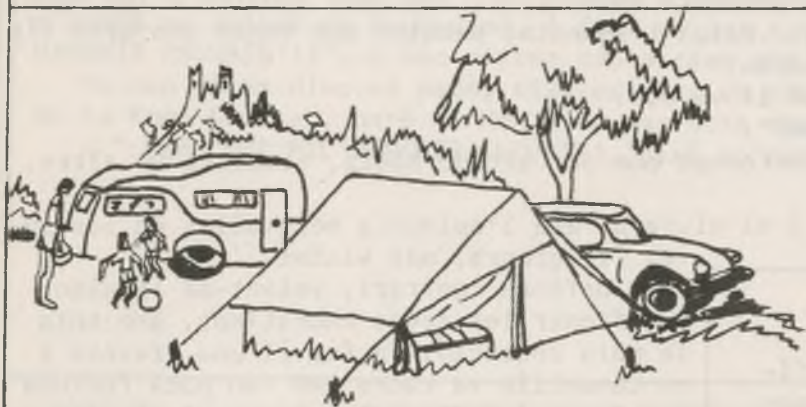
Monsenyor Oscar Arnulfo Romero oferí el seu cos i la seva sang en llur darrera missa pel que transformà el sacrifici en cruent tal i com segles abans a Anglaterra féu en Beckett memoriant el Gòlgota.

Monsenyor Romero, a l'igual que el periodista i jesuïta català mort fa ban poc a Bolívia -els noms passen, els seus fets que den- i com temps abans el sacerdot i guerriller, nascut espanyol, Camilo Torres, donà testimoni d'església de sofriment i de pobresa.

L'espurna que ha encèn el prelat d'El Salvador no pot ésser apagada amb els cinquanta mil dòlars que ha valgut el seu assassinat -autèntic martiri-, sinó que més aviat serà l'espoleta d'una cada vegada més possible guerra civil d'incerta victòria on els interessos polítics d'altres potències i els econòmics del cotó i del cafè hi tenen molt a dir.

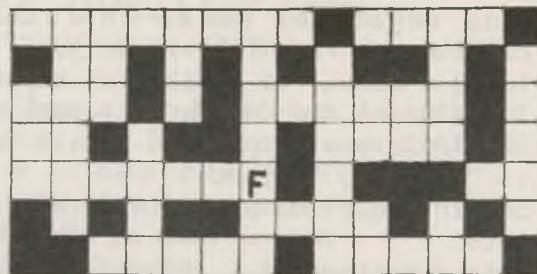
PUIGVÍ i FUNOLLET

entreteniments

A cop d'ull, aquests dos dibuixos semblen iguals però hi han 12 petites diferències.
Sabríeu trobar-les?

CREUADA

Col·locar en el diagrama les 25 paraules anomenades aquí sota, tenint en compte que poden anar tan del dret com de l'inrevés.

<u>8 lletres</u>	<u>7 lletres</u>	<u>6 lletres</u>
calamars	flaviol	estora
	revifar	vorera
<u>5 lletres</u>	<u>3 lletres</u>	vessar
caure	res	<u>2 lletres</u>
trona	ral	ra
patir	les	or
	neu	so
<u>4 lletres</u>		en
aire		ar
porc		re
copa		al
clot		
obra		

SOLUCIONS DEL NÚMERO ANTERIOR

- 1er.- El número 5 del requadre superior no es correspon amb el número 3 del requadre inferior.
- 2on.- Les (eles-e) en ram ades (fades-f)
LES ENRAMADES
- 3er.- Damunt (carrer del Damunt)
- 4art.- Si plores per perdre el sol les llàgrimes no et deixaran veure les estrelles.
Encara que arrenquis els seus pètals, no podràs prendre la bellesa de la flor.

R. Tagore

P L T
O P E
E P

Nom d'un arbucienc que va resumir en un llibret tots els renoms del poble.

FIRMES COL.LABORADORES:

F. Camprodon, 12
ARBÚCIES

**BAR
EL CENTRE**

F. Camprodon, 32
ARBÚCIES

CANSAIADERIA

Anna M.ª Ballús

F. Camprodon, 6 ARBÚCIES

VIVES

FRANKFURT • GELATS • PASTES

F. Camprodon, 46 - ARBÚCIES

LLIBRERIA

el pont

PONT, 3 - ARBÚCIES

PASTISSERIA

MIR

F. Camprodon, 8 - ARBÚCIES

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

MATERIAL i
SANITARIS
PER A LA
CONSTRUCCIÓ

F. Camprodon, 26 - ARBÚCIES

"la Caixa" a les escoles

MÚSICA · TEATRE · CINEMA · ÀUDIO-VISUALS D'ART · ANIMACIÓ · CANÇÓ
POESIA · CONFERENCIES · EXCURSIONS · VISITES DIDÀCTIQUES...

OBRA INFANTIL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"